

Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kőrodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között,
s Bolonya, nester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelke Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

143. szám.

Brassó, Szombat, december 11-én.

II. évfolyam 1886.

Brassó város és a „Hétfalu“.

— Két czikk. —
I.

Miként a válságon átmenő beteg ágyát szokás, úgy álltuk körül e két nevet az utóbbi időben.

Évszázadokra visszamenő vizsgálódás és perpatvar dúlja e lélekszámra egymással csaknem egyenlő két fél között a kölcsönös viszonyt.

A pénzügyi s más zavarokról ismeretes emlékeztető I. Lajos és II. Ulászló király alatt a XV-ik század végén és a XVI-ik kezdetén kölcsönpenzek adogálása által sikerült Brassó városnak a jelenlegi Fogarasmegye területén fekvő hajdani Törösvárt előbb zálogképen, később pedig — a Bethlen Gábor és II. Rákóczy fejedelmekkel folytatott hasonló műveletek által — örök áron megszerezni bizonyos kikötések mellett a hozzá tartozott Törösvár nevű volt jobbágységek kivül, a jelenlegi Brassómegye (Barcaság) területén fekvő kilencz magyar községgel együtt.

Brassó város vágyódása ezen — vámszedésre jogosított — határszéli váracskára tisztán és kizárólag csakis az általa folytatott ipar s kereskedelem szempontjából történhetett akkoriban, mivelhogy „vajmi sokat kelle hogy szenvedjenek a brassóiak, nevezetesen Oláhországgal közlekedésükben a törösvári várnagyok és vámtisztviselők tulkapásai, önkénykedései, sőt erőszakoskodásai és gyilkosságai miatt.“

A barcasági magyar községeknek ezen határszéli váracskához lett csatolása és rendelése pedig határjövédék és honvédelmi szempontokból történhetett a fejedelmek és rendek részéről akkoriban, a mi kitetszik egyebek közt abból is, hogy az adománylevél 1-ső pontja azon kezdi és határozottan kiköti, miszerint: „nevezett kastélyban a fejedelemnek és utódainak, az országnak és Brassó városának a fejedelem által megállapított esküforma szerint lekötöztetett, nemzetiségre nézve magyar várnagy legyen alkalmazva.“ S egy korábbi királyi rendelet pedig rendel, hogy „a törösvári kastélyhoz tartozó Pürkerecz, Zajzon, Tatrangfalva, Hosszufalu, Szent-Mihályfalva (a mai Csernátfalva), Türkös, Bácsfalva, Krizba és Apáca községekben levő összes alattvalók (omnes Jobagiones) a szászokkal adót és katonát adjanak.“

Idők teltek, idők multak. A törösvári vámszedés ma már nem a városé; a kastélyból egy fölösleges rom lett; a várparancsnok erdővéddé degradálódott, s a kilencz magyar község, — mely hajdanában a határőröket és várkatonákat szolgáltatta, amolyan közönséges jobbágységgé változtatott át, a melyre nézve 1780. évi április 2-án 1778. főkirályi székhatározat alatt kelt udvari rendelettel bizonyos urbéri szabályzat lett megállapítva, melyben többek között a következő czífra dolgok is előfordulnak:

„Habár a hétfalusi jobbágyságok szántóföldek és kaszálók dolgában szükségét szenvednek, községeik fekvésénél és a földesuraság részéről nekik adott javadalmaknál fogva mégis a leggazdagabbak ezen fejedelemségben. E javadalmak a következők: 1. nagy kiterjedésű legelők; 2. a pálinkafőzés; 3. Brassó város közel szomszédsága, hol kézi munkával úgy, mint vonó marhájukkal mindig pénzt kereshetnek; 4. a kereskedelem Oláhországban, melynek határán élnek; 5. a fakereskedés a várossal; 6. a makkolás Krizbán és Apácán nemcsak bükkmakkra, hanem tölgyemakkra is, a hétfaluban csak bükkmakkra; 7. a szomszéd (szász) községek szántóföldjeinek és kaszálóinak haszonbérlete (!), a mennyiben e szomszéd községek ilyeneknek bővíben vannak. Ezen előnyök, melyeket csakis a földesurak kedvezéséből élveznek, a szántóföldekben és kaszálóiban való hiányt bőven pótolják“ stb. És itt következik végül, hogy mi mindent kell nekik dolgozni és szállítani az ő „földesuraiknak, t. i. a brassói polgároknak.“

Szóval az idők folyása és a körülmények kényszerítő hatása a kezdetben igen egyszerű és közönséges viszonyt összezavarta. A hétfalusi „alattvalók“-ból kivétel nélkül „jobbágyság“-at s a „város“-ból mint hatóságokból s erkölcsi testületből „városi polgárok“-at mint „földesurak“-at csinált; mert a város sorsát intéző polgárok idők folytán a szóban forgó községek határában fekvő erdőkre és havasi legelőkre is kezdették kiterjeszteni figyelmüket, mihelyt a határszéli vámszedő váracskának mint ilyennek letűnt a csillaga, — holott a vár megvétele után a vámtügyi érdekeken kívül ilyenre bizonyára még csak nem is gondolának.

Viszont azonban a községek is eltűntek,

hogy kivétel nélkül minden községi lakos mintegy sajátjának tekintse a szóban forgó erdőket és legelőket. Felőlők szabadon vágthatott és irthatott s vágthatna és irthatna bizonyára még ma is akárki azokból, a mennyit csak képes, s legeltethetne azokon annyi állatot, — a hányra csak kedve s tehetsége van.

Ily módon napról-napra pusztult és romlott a birtok s dúlt a perlekedés, a mely karöltve járt a viszonyok összekuszálásával.

Végre megsokalták a várost és az Apácán s Krizbán kivül még ki nem békült „Hétfalu“-t fenyegető veszélyt azok, kik elfogulatlanul, higgadtan és józanon tudnak gondolkodni és itélni ez ügyben.

Jelt adtak a békés kiegyenlítés megkísérlésére.

Ahhoz értő, magas állású és részrehajlatlannak ismert közeg után néztek. Kálnoki Bedő Albert országos főerdőmester és miniszteri tanácsos ur személyében összpontosult e bizalom. Ő lett felkérve és kiküldve a kormány által. — A megkezdett tárgyalások kezdetben gyorsan és pompásan haladtak.

A város kötelezte magát a regáléknak is bizonyos váltságösszegért való átengedésére, ha t. i. sikerül ennek kedvéért az erdők és legelők tekintetében is megállapodásra juthatni. A regálék váltságára nézve, úgy tudjuk, hogy kimondatott, miszerint a tényleges jövedelemből adók s kezelési költségek fejében 20% le fog vonatni. S az ennek megfelelő tőkét fizessék a községek egyszerre, avagy 5%-os kamat és 1% tőketörlesztéssel 32 év alatt.

Az erdőkre nézve képeztessék három érdekeltség a tényleges haszonélvezetek szem előtt tartásával. Egyik legyen Hosszufalu község, illetve ennek határa; a másik Bácsfalva, Türkös és Csernátfalva; a harmadik Tatrang, Zajzon és Pürkerecz. Az így csoportosított erdők és havasokból a községekhez legközelebb fekvő $\frac{2}{3}$ rész s a községek közvetlen közelében levő legelő területekből pedig $\frac{1}{10}$ rész legyen a községeké. A legtávolabb fekvő erdők és havasok $\frac{1}{3}$ része s az elől fekvő legelők $\frac{1}{10}$ része pedig jusson a városnak. Bizonyos természetes határok elérhetése végett azonban legyen szabad az erdőket holdanként 20 forinttal, a legelőket pedig talán 15 frttal megváltani a községeknek.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Fényes társaságban.

(Pinczében.)

Rendkívüli dolgok történtek velem az elmúlt héten. Egy felolvasáson nyugodt hallgató valék és szégyen — de való, elszunyadtam. Ezalatt arany gyeplőt éreztem kezeim között. Felébredek és egy forrás előtt képzelem magam, mely forrásból egy szárnyas ló üdítő égető szomját. Felugrom a lóra és hiszed-e nyájas olvasó? fennülök a Pegazuson. Visszagondolva pinczelakásomba, nagyon frányán éreztem magam a levegőben közel a csillagokhoz. De lovam is érezte az ügyetlen lovagot és úgy visszavágott a pinczébe, hogy ismét csillagok ragyogtak szemeim előtt. Ugy jártam, mint a láncz; ha felemelik is sir, ha leteszik is sir.

Fen a büszke lovon és ledobotva a mélységes mély pinczébe, szemem csak csillagot látott. Mit volt mást tennem, mint nolle velle, a csillagok között maradni.

És kikkel kelle az elmúlt héten találkoznom: egy szerelmessel, ki egy Aphrodite nevű — nem brassói születésű és nem is szász — nőbe szerelmes volt. Neve Mars. Ügyes gyerek csákovával, lándzsával, két karddal és egy pánccsal felfegyverkezve. Ez az ő rendes ruházata.

Valóban megijedtem e nem mindennapi alaktól és ha az utolsó európai trónbeszédnek nem hangzott volna oly megnyugtatóan, biztos háborúnak néztem volna elébe. És e csillagot naponta lehetett esti 6 óra tájban naplemente után látni az ég délnyugati részén.

De már 7 óra felé ismét újabb felfedezést tettem és ha álmos nem lettem volna, 8 éjjelen át folyton láhattam volna a titánok legifjabbát, de egyuttal leghamisabbát Saturnus komám. Ez az én komám, mert velem együtt hosszú időn át pinczesötétségben bolyongott a tartarosban, miből világos tehát, hogy ő is pinczelakó volt.

De ilyen Saturnusokkal nem szeretnék egy pinczelakásban maradni és el is bucsúztam tőle, mert atyján — úgy beszél, — nehéz testi sértést követett el. Ha ez most történik, akkor a budapesti nagyságos kir. tábla bizonyára 6 havi börtönrre ítélte volna komám — mint történt — és az elmúlt héten Jeiteles Vilmosossal, a vad szabólegénygyel, ki gazdáját — Lissauert — midőn előbb hideg fürdőben lehűtötte bős haragját, — megbicsakolta egy kóser husvéti késsel — ha t. i. komám valaki által feljelentetik.

Ujból elálmosodtam és elaludtam. De Saturnus nem hagyott soká nyugodni. A mint hajnalban 2 óra körül kinéztem pinczelakásom kicsiny ablakán, — Uram

isten! kit látok: Uranus bátyámat és 4 óra felé magát Jupitert. Szervusz templom, látlak-e nem t'om!

Szép társaság! Uranos komám Saturnusnak a fia lévén, vele nem is akartam találkozni. De Jupiterral kezdet szorítottam, vele jó barátságban akarok élni, mert ki tudja, nem lesz e szükségem nemsokára a menykőre, hogy például üssön bele a városi gazdaszatba és a községi pótdobba. De Jupitertől is el kelle válnom, mert a brassói rendőrség 3 órakor zárhatáridőt tűz az éjjeli böngészőkre és én csakis Jupiter kedvére maradtam fel 4 óráig, pedig Durchmarsch volt anszolva.

Ujból lephentem, fel is keltem és dolgoztam a műhelyben. De december 3-án, péntek és szerencsétlen nap lévén, 1 órakor ebéd után légyottot adott Mercur a napnak és eltűnt vele.

Még Splényi báró sem tudta volna őket felfedezni. Én meg akartam lepni a légyottosokat, de nem sikerült, mert a pinczesötétséget eltűröm, de ott rosszszul érzem magam, hol Mercur van, miután a geschäftelés és lopás nem mesterségem. Már pedig, a ki Merkur idejében élt, jól tudja, hogy még kőlyök korában, midőn még alig volt 4 órát a világon, leugrott mamája öléből és ellopta Apolló marháját és egy az uton talált tekenős békát csak azért pusztított el az élők sorából, hogy egy „Lyrát“ készítsen belőle. A ki nem hiszi, kérdezze meg Apollót.

Ennek folytán — a mint tájékozva vagyunk — a Hétfalu község tulajdonába menne át az összes italmérési és malomjog az ahhoz tartozó összes épületekkel, rétekkel, szántóföldekkel stb. együtt, kivéve a zajzoni földöt és az ahhoz tartozó vendéglőt, körülbelül 400 ezer forint váltság összegért; vagyis: ha 24—25 ezer forintot fizetnének 32 éven át, ez esetben a fizetés megkezdésétől számítva, örök időkre az ő kizárólagos tulajdonukká válnának mindezen felette hasznos és jövedelmező dolgok.

Az erdőkből és havasokból pedig 34—35 ezer hold elől fekvő rész, továbbá mintegy 4—5 ezer hold legelő a községek kizárólagos tulajdona lenne, 7—10 ezer forintnyi váltságösszeget fizetvén legfennebb a legelők egy kis részéért; a városé lenne pedig: 3—4 tagban leghátul kihasítva 15—17 ezer kat. hold erdő és havas.

Országgyűlés. A képviselőház 9-én délelőtti ülésén tárgyalta és elfogadta az 1887-ik évi ujoncz jutalék megajánlásáról szóló törvényjavaslatot.

A bolgár ügy. Szögyény-Marich László osztályfőnök 8-án délután fogadta a bolgár küldöttség tagjait, Grekowot, Kalcsevet és Stoilovot, a kit még a conférence à quatre idejéből ismer. A küldöttséget Kálnoky gróf 7-én fogadta. Mindkét fogadás nélküli a hivatalos jelleget.

Az „Agence Havas” jelentése: Mint biztosan jelentik, Gadban pasa a bolgár kormány előtt kijelentette, hogy a portának azon feltétel alatt sikerült a sobranje határozatai részére az érvényességnek elismerését keresztülvinni, ha egy vegyes miniszterium alakíttatnék, és ha a mingreliai herceg Bulgária fejedelmévé kijelöltetnék. A bolgár kormány válasza állítólag az volt, hogy kész ugyan minden személyes áldozatra, követeli azonban, hogy a fejedelem kijelölése olyan legyen, hogy annak a sobranje általi megválasztása biztosítottnak látszassék, mely eset a mingreliai hercegnél fenn nem forog.

Román lapszemle.

Sohase törtük eszünket annak megfejtésével, hogy mi az oka annak, hogy a brassói és n.-szebeni lapok még ujdonsági rovataikban sem említették meg azt, hogy Brassóban a f. évi október hó 17-én az első magyar óvodát megnyitottuk.

Tudtuk mi azt behunytt szemmel is, de a „Gazeta” bár jónak látta, idei 263. számában ennyit írni: „Ő felsége a monarcha 300 frtot adományozott egy Brassóban állítandó magyar óvodára.” Ezt a rövid tudósítást sietett megelőzni a 263. számában a következő éretlenkedéssel: „A magyarok Szászvároson nemsokára magyar óvodát szándékoznak megnyitni. Propagandát csinálnak a szászok között, hogy küldjék oda gyermekeiket. Őrizkedjenek a románok a törbeeséstől, elidegenítvén a gyermeket.” Lám, hova lyukad ki a „Gazeta” elővigyázata!

A mely román szülő gyermekét magyar óvó-

Hamis gyerek is volt ez a Mercur, pedig nézetem szerint szász volt, mert egy poéta — ki nem tartozik a „Brassó” pinczelakója közé — Odysseus volt a becsületes neve, azt énekelte róla, hogy kitűnően tudta a flékent sütni és szerette a bort. (Itt Odysseus tévedett, mert potkoavat (mis-más) akart említeni.) Végül nem feledkezhetem meg még egy valakiről, kivel a múlt héten naponta találkoztam 6 óra-
kor reggel. Egy gyönyörű nővel, a legszebbel e világon. De bosszankodtam, hogy ez isteni nő — nevét is elárulom: Veusznak hívják, — már hajnali 6 óra-
kor Eros és Amor társaságában járt. Persze én meg-
lehetős távolságból kísérhettem csak őket szemeim-
mel. Mikor őt megláttam, ismét fel szerettem volna
ülni Pegazus hátára, de félttem, hogy újból ledob a
pinczébe, pinczelakásomba és azután nyílt levelet ka-
pok Venus imádóitól.

Elbucsuztam tehát az egész fényes társaságtól és visszagondoltam november 28-ára, midőn, t. i. a hold délután 3 órakor Marssal mulatott. Ez a szegény hold úgy megijedt tőlem a pinczelakótól, hogy december 3-ig folyton utazott és oly messze, míg földtávolságra volt tőlem — 404,180 kilométernyi távolságot említenek azok, kik a távolságot megméri-
k. Én nem értek hozzá.

Adieux! fényes társaság. Nem bolygatlak többé soha benneteket Bocsássátok meg bűnömet, én is meg-
bocsátok azoknak, kik ellenem vétettek ma és min-
denkoron, amen.

Pinczelakó.

dába adja, az törbe esik és elidegeníti gyermekét. A magyar óvoda tör és a román gyermek madár, melyet a tör megfog s aztán pérä luma, azaz elvesz a világ.

Itt igazán betelik, hogy kicsiny okossággal szerkesztik ezt a román lapot. Mi brassói magyarok, míg óvodánk nem volt, szélitiben a német óvodába küldöttük gyermekeinket, sőt ma is vannak olyan magyar szülők itt Brassóban, kik a távolság miatt a német ajku óvodákba küldik gyermekeiket. Lapunk e miatt soha sem nevezte törnek a német óvodákat. A „Tribuna” tultett még a „Gazetán” is. Szépen ki-
ollózta a magurai román templom számára adott leg-
felsőbb adományt; de a brassói óvodára adott 300 frtot hogyan emlitené meg!

Hát csak riaszszák vissza a román szülőket a magyar óvodáktól; mi ezen nem bánkódunk. Egyre azonban figyelmeztetjük e két dühös és legdühösebb nemzetiségi lapot. Ugy fognak járni a román szülőkkel a magyar óvodákat illetőleg, mint a román papokkal jártak az államsegélyt illetőleg. Falra festették az ördögöt s a román papság tuljárt eszükön, mondván: „Bomoljon, a kinek kedve van, de én már csak saját eszem után járok.” Mig a „Gazeta” a magyar óvodáktól rémitgetni a román ajku honpolgárokat, másfelől odáig eljutott szebeni collegájával együtt, hogy nem jó dolog az a vámháboru sem reánk, sem Romániára.

Nálunk is olesó a hus, már a hol olesó; hanem a ki sok és olesó hust akar enni, az ma Jászvásárra — Jassyba — menjen. Öt kilogramm legfinomabb hus egy frank, sőt egyik mézárós hat kilogrammot ad egy frankért. Egy tehén ára 25 frank, egy ökör 35 frank. Husz városban a jó ökör párja 80 frank.

Ez a kis kimutatás eléggé elárulja a vámháboru megszüntetésének szükségességét. A mi román lapjaink is most alább kezdenek hagyni a testvérek érdekeinek védelmezésével, mert látják, hogy azzal épen úgy ártanak a testvéreknek, mint a magyar államnak.

Alig hogy így irhatunk felőlük, már is kétségbe kell vonnunk, ha igaz-e a szó teljes értelmében a „Magyar Polgár”-nak az az állítása, hogy a „Gazeta” okosabb, mint a „Tribuna.” Néha mi is odáig jutunk a két lapot összehasonlítva, hogy talán valóban úgy van, mint a „Magyar Polgár” írja. A „Gazeta” ezt aligha jó szívvvel vette, mert lám megint dushmanái, ellenségei lettek neki a magyarok. A papok ma már nem hajtanak rá, felveszik az államsegélyt s hagyják a brassói román lapot, hogy egye e miatt a méreg. Hanem a papok helyett a dászkeleket kell ám sorba páholni azért, hogy a magyar nyelv tanításáért zsiros fizetésük mellett elfogadtak egy pár frt jutalmat. Hát ez is bűn?

Tyűh, de milyen nagy bűn! Ellenséges kéz bizonyos szándékkal adja azt. A ki apostol és a nép barátja, az ne fogadja el a jutalmat az ellenségtől „dela dusmanii nostri.” Így van-e ez megírva? Így nótázta meg a „Gazeta” a sz.-régeni gör. kath. tanítónak egy őszinte védekezését, melyben kijelenti, hogy ő ezelőtt 3 évvel kapott a magyar nyelv tanításáért 20 frt jutalmat, de hiszen az nem bűn, ha ő egy köteles tantárgy tanításáért elfogad olyan jutalmat, mit nem kért, hanem önként adták. Megnótázta ezért a „Gazeta” ezt a szegény tanítót öt pont alatt úgy, hogy ezer frtéért sem venné fel. Hát sokkal jobban tette volna az a tanító, ha nem állott volna szóba vele. Tegyenek úgy a tanítók is, mint a papok s akkor pace buná!

Hát aztán Bukarestbe nem megyünk ma? — Ma nem.

Czenkalji.

Városi ügyek.

Brassó város közgyűlése.

— 1886. decz. 8.

Brennerberg Ferencz polgármester megnyitván az ülést, több tanácsi jelentést terjeszt elő és ezek között, hogy a lefolyt bóban kövezetvámiban befolyt 2056 frt 50 kr.

E jelentéseket követőleg a polgármester felel Fabriczius Károlynak mult ülésen beadott interpellációjára a város által eladott 6974 tölgyfa tárgyában.

Fabriczius viszontválaszában kiterjeszkedik ezen üzletre s kiemeli, mily könnyelműen járt el a város, midőn 6974 fatörzset mintegy 14000 frtéért adott el, — holott mások 2 tölgyfakért ötszörös árt kapnak. Indítványozza, hogy a felelet napirendre tűzessék. A gyűlés szavazattöbbséggel napirendre tűzi a polgármester válaszát.

Puskáriu József interpellál a közös temető tárgyában, mely évek óta halasztatik s kérdi, mily stádiumban van ez ügy s szándékozik-e a polgármester e tekintetben a szükségeseket megtenni.

A polgármester erre jövőben fog felelni.

Puskáriu egy második interpellációt is terjeszt elő és kérdi, minő törvényen alapszik a tanács azon rendelete, hogy a juhok behajtassanak s ne engedtesenek a legelőkön. Erre is a jövő ülésen fog felelni a polgármester.

Schusztter Károly interpellál a költségvetés tárgyában, mely még eddig sem terjesztetett elő, holott ez évben utolsó gyűlés van.

A polgármester ezt azzal indokolja, hogy a pénztáros beteg lévén, a könyvelő helyettesítette őt s ezért maradt ez el ennyire.

Schusztter K. interpellál Thiesz János adószedő felfüggesztése tárgyában s kérdi, mikor fog ez ügy végre befejeztetni?

A polgármester a vizsgálat közeli befejezését helyezi kilátásba, a mikor az ügy a képviselőlet elé kerül.

Hubbes János interpellál Lukhardt Oszkár ügyében, — a melyet a „Brassó” annak idején aktaszerűen tárgyalt s kérdi, igazak-e a felhozott vádak s miért nem felelt ezekre a tanács.

A polgármester ezen ügyre kijelenti, hogy Lukhardt-nak nem történt igazságtalansága.

Az ügy a képviselőlet előtt tárgyalatott s nem a tanács által. A mi pedig a hírlapi czikkeket illeti, ő nem olvasta azokat, de el fogja olvasatni magának. Válaszolni azonban a tanács sem a „Brassó”-ban sem más lapokban felhozottakra nem hivatott, nem köteles és nem is fog, hanem haladni fog a maga egyenes útján.

(Ez utolsó pontnál a polgármester beszéde szünni nem akaró „So ist” és „Bravó” kiáltásokkal szakított felbe, mert a képviselőlet egy része a szó szoros értelmében ideges lett, Hubbes lelkész, pártatlanságáról tanuskodó interpellációjára alatt.)

Csak kevésen mult, hogy a választ tudomásul nem vették, hahogy Hubbes nem ragaszkodik aktaszerű felvilágosításhoz.

Áttérve napirendre, tárgyalatott a közoktatási miniszter leirata az ipariskolai szabályokra s óratervre vonatkozólag. A tanács tudomásul venni indítványozza a leiratot s utasítani kívánja az ipariskolai bizottságot, a szükséges módosítások eszközzésére, a mi el is fogadtatott.

A tárgysorozat 3 pontjánál megválasztatnak a központi választmány tagjai a következőkben:

Dr. Czell Vilmos, Gräf Frigyes, Hornung Károly, Jekelius Ödön, Kórodi Mihály, Kowalter Frigyes, Linz Adolf, Marczell János, Neugeboren Henrik, Pellionis Frigyes, Porr György, Schiel Gusztáv, Schlandt Henrik, Strevoiu Miklós, Tontsch András, és Zell József.

A töröcsvári vár rekonstrukciójára még 1263 frt szavaztatott meg s elhatároztatik egy kő emléktábla felállítása a következő felirattal:

„Wiederhergestellt im Jahre 1886. von derStadt Kronstadt — unter Bürgermeister Franz von Brennerberg.”

Az ötödik pontot a klastrom kapu s nagy-uteza közötti telkek kisajátítása képezte. Mielőtt ezt a város megtenné, kiküld egy Schnell Károly, Hubbes János és Schlandt Gottlieb tagokból álló bizottságot a békés egyezés megkísérlésére.

A hatodik pontot az utczák megnevezése és házak számozása képezte, mely Maager Ferencz s Hubbes János indítványai alapján addig elhasztatik, míg az állandó választmány végig tárgyalta ezen kérdést.

A Bertalan templom egyházatanácsának kérényére egy új iskolaterem számára 3 ürméter fatöbblet indítványoztatik, mi ellen Hubbes azon kérést intézi, hogy a mennyiben itt feltétlenül számolásbeli tévedésnek kell lenni az építészeti hivatal részéről, utasítassék az ügy újbóli számolás végett a tanácshoz vissza, — a mihez a többség hozzájárul.

Stoof Tamás városi állatorvosnak 120 frt remuneráció szavaztatott meg, azon megjegyzéssel, hogy utasittatik a tanács; ezen összeget nevezettnek 1887-től kezdve évenként mindaddig folyósítani, a míg a vágóhidon a felügyelői tisztet is teljesíti.

Ezután több kisebb jelentőségű ügy tárgyalatott, melyekre tér szűke miatt ki nem terjeszkedhetünk.

A közönség köréből. *)

Köszönet és számadás.

A segesvári m. kir. áll. el. fiu- és leányiskola tanítótestülete által szegény növendékei felruházására rendezett — szavalattal, színielőadással és tomboláva egybekötött — estélyen felűlfizettek: Gróf Bethlen Gábor 1 frt. Baczó József 30 kr, Bán István 50 kr, Biró István 50 kr, Felméri Dénes 20 kr, Imecs Jenő 50 kr. Kispál Gábor 10 kr, Kiss Dániel 20 kr, Korn-

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

hofft Arnold 1 frt, Kovács Lajos adótsízt 1 frt, Kovács Illés 10 kr, Kwiecinszky József 2 frt, Létz János 50 kr, Liszkay Antónia 50 kr, Melczér Károly 50 kr, Merenits György 50 kr, Cridi Antalné 1 frt, Sándor Adolf 1 frt 50 kr, Simon Albert 1 frt, Somogyi István 50 kr, Szabó János 1 frt, Szebeszta Emilia 20 kr, Szeghő Ármin 50 kr, Szoboszlai Károlyné 1 frt, Zöld Albert 20 kr, Szimélyi Gusztáv 30 kr, Weisz József 50 kr, N. N. alezredes 50 kr.

Fogadják a nemesszívű adakozók adományaiért a tanítótestület legmelegebb köszönetét. El nem mulaszthatjuk e helyen hálás köszönetünket kinyilvánítani. Kwiecinszky József vendéglős urnak azon nemes tettéért, hogy szállójának nagy termét ezen alkalommal díjtalanul átengedni sziveskedett.

Bevétel:

1) 50 kros és 20 kros jegyekből 75 frt 40 kr; 2) felülfizetések 17 frt 60 kr; 3) tombolajegyek eladásából 34 frt 12 kr; 4) fánkok eladásából 5 frt 60 kr; 5) az estély után megmaradt hasznáható tárgyak eladásából 3 frt 09 kr. Összesen 135 frt 81 krajczár.

Kiadás:

1) Szinpad felállítása és a színjáték folytán támadt költségek 9 frt 36 kr; 2) a meghívók, falragaszok s levélborítékokra 12 frt 32 kr; 3) világításra 11 frt 88 kr; 4) zenészekre 11 frt 20 kr; 5) teremfelsorolás s egyéb apróságokra 1 frt; 6) rendőrségnek 4 frt; 7) Aranygyűrű a fánkba 2 frt 40 kr. Összesen 52 frt 16 kr.

Bevétel 136 frt 81 kr. Kiadás 52 frt 16 kr. Tiszta jövedelem 83 frt 65 kr.

Kelt a tanítótestületnek f. évi nov. 15-én tartott üléséből.

Rohn Nándor,
tan. testületi elnök.

Telek József,
tan. testületi jegyző.

Helyi és vidéki hírek.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága tegnap d. e. a személyvonattal városunkba érkezett.

Bedő Albert országos főerdőmester s miniszteri tanácsos tegnapelőtt d. e. a személyvonattal Budapestről ismét városunkba érkezett. Bár sikerülne neki most kettévágni a brassói hétfalusi gordiusi csomót.

Gyűlések. A Brassói magyar szegény gyermekek segélyző egyesület választmánya ma d. u. 5 órakor a magyar kaszinó helyiségében gyűlést tart, melyre a tagok ez uton is meghívattak. — Ugyanitt e gyűlést követőleg fog gyűlést tartani a kisdédóvóintézet felügyelő bizottsága.

A városi tanács figyelmébe. Alig van egy péntek, t. i. hetivásár, hogy Bolonyában egyik-másik szegény széke ember kárt ne valjon kocsi- s lóval. A cigánia előtti kuttól keresztül a sarkig egy nyitott csatorna vezet, melybe nem ritkán, különösen nagy tolongás alkalmával, belezuhanak a lovak. E csatorna más tekintetből is közveszélyes. Kérjük a t. városi tanácsot, ne sajnáljon néhány oszlopot és deszkát s addig, míg az összes árkokat befedtetné, — fedesse be legalább ezt a kis részt. — Potomság az egész, de így nagyon sok bajnak az okozója.

Nyilvános köszönet. A róm. kath. jótékonyasági egyesület vezénylősége kedves kötelességének tartja mindazon urak és hölgyeknek, kik f. hó 4-én a szegény gyermekek javára rendezett zeneestély sikeres eredményéhez hozzájárulni, vagy abban tényleg közreműködni szivesek voltak, az egyesület nevében ezennel hálás köszönetét kifejezni.

Jakab József helybeli ügyvéd csődjét, mint értesülünk a maros-vásárhelyi kir. tábla beszűntette.

Báthory István ünnep. A brassói róm. kath. főgymnasium holnap d. u. 4 órakor üli meg Báthory István fejedelem halálának háromszázados évfordulóját. A diszes ünnepély, mely városunkban a mellett nevezetes új jelenség is, a Nr. 1. nagy termében fog megtartatni következő műsorral: 1. Igazgatói megnyitó. 2. Magyar király-hymnus, szerzette Szotyori Nagy Károly, énekkar. 3. Élő szobor Vörösmartytól, szavalja Kovács Gyula VIII. oszt. tanuló. 4. Hazánk Négeltől, énekkar. 5. Emlékbeszéd, tartja Baráczy Sándor főgymn. tanár. 6. Magyar dalok Hauser Miksától, hegedűn zongorakísérettel előadja Zakariás József VI. oszt. tanuló. 7. Vadászkar Wollrath Károlytól, énekkar. — Bizton hiszszük, hogy a N. 1. nagy terme kicsiny lesz az érdeklődő nagy közönség befogadására.

Német színház. Maurice Maurisson kedden lépett fel először „Hamlet” című szerepében s tökéletesen igazolta azon előkelő hírnevét, mely őt megelőzte. Hamlet egyike a legnehezebb színészi feladatoknak s a vendégművésznek bő alkalmat szolgáltatott kiváló s sokoldalú tehetségének érvényesítésére. Maurisson szerepének minden szavában, játékának minden mozdulatában meglátszott a gondos tanulmány; nagyban fokozza néha ezen hosszas tanulmány által szerzett elő-

nyöket modulatióképes, hajlékony hangja s szinpadias alakja. Élvezettel kísérte mindenki a szó legszorosabb értelmében vett művészi alkotást s minden jelenete után többször is kitapsolta. Kiválóan sikerültek szerepének különösen mozgalmas, szenvedélyes részei. Tetőpontját képezte játékának a III. felvonásban előforduló világhírű monolog: „Lenni vagy nem lenni”, a rákövetkező jelenet Opheliával, majd azon szintén kimagasló jelenete, a gyilkos király előtt a színészeket fellépteti s végre málázó töprenkedése a temetőben. A tragédia elején azonban mintha az érzelmes részleteknél érzélgőssé vált volna, azaz a sok művészet következtében nem egészen természetes maradt volna. A nehezen előadható darabot körülbelül a maga teljességében adták, csak a harmadik felvonástól kezdve néhány szükségessé vált rövidítést tettek, miáltal az úgy is hosszan eltartó darab tizenegy órakor már véget ért, de a catastropha érthetőségben veszített. — Egy jelenetet azonban mégis sajnálattal nélkülöztünk: az V. felv. elején előforduló két sirásos párbeszédét, mely az úgy is mindvégig komor hangulatba némi élénkebb színeket hoz. Az előadás a többi szerepekben eléggé megfelelő volt. Résztint Maurisson személyes befolyása, részint Shakespeare genialis alkotása egyik-másik szereplőt eddig nála meg nem szokott élénkségre s gondosabb játékra ragadta. Így pl. Erna kisasszony soha sem játszott életteljesebben, mint kedden, Ophelia szerepében. Nadler, Rosen, stb. is lehetőleg igyekeztek megfelelő ensemble létesítésén. A színház az utolsó helyig megtelt, úgy, hogy a zenekar által elfoglalt helyet is a közönség számára kiűritették. — Maurisson csütörtökön folytatta vendégszereplését „Othello”-ban. Szerepének értelmes fejlesztésével, néma játékával, átgondolt dictiójával s eredeti felfogásával most is művészi alkotást nyújtott. Különösen kimagasló volt a jelenet Jagóval, midőn ez utóbbi benne a féltékenységet felkelti. A színházat az utolsó helyig elfoglaló közönség, minden jelenete után többször is kitapsolta. Desdemona és Jago fontos szerepei Dornnéban és Nadlerben hivatott személyesítőkre talált. Ma Maurisson harmadik felléptét „Kean” Dumas Sándortól, kerül előadásra.

Kérelem a t. városkapitány urhoz. Nem régiben felszólaltunk volt a rendőri hírek közlése tárgyában, kérve a t. városkapitányságot, hogy az egyes rendőri eseményeket a helyi összes lapokkal közölje. Kétszer meg is történt. Harmadszor és negyedszer már csak német lapjainkkal közöltek fontos rendőri hírek. Hogy nekünk miért nem küldettek meg, nem tudjuk, de kérnünk kell a t. városkapitány urat, hogy ez irányban egyenlő mértékkel méressen mindhárom helyi lapnak.

Göcze Sarolta helybeli áll. polg. isk. tanítónő két frtot adományozott Zajzoni (Rab István) csángómagyar költő születési házának emléktáblával való megjelölésére. Az összeget a megyei kir. tanfelügyelő takarékpénztárba helyezte s az erről kiállított igazolványt Biró Vincze zajzoni közs. isk. igazgató tanítóhoz, a háromfalusi kör elnökéhez küldötte. E czélra a m. kir. tanfelügyelő tovább is elfogadja a hazafias adományokat, Göcze Sarolta tanítónőnek pedig szíves köszönetet nyilvánít.

Tett beszél. A Hétfaluban szétszórtan különböző felekezetek és nemzetiségek közé ékelte ev. ref. hivatást a sepsi egyházmegye esperese nagytiszteletű Csizsér Gábor ur december 1-én igen örömdetes ténynyel lepte meg. Tudvalevőleg említett felekezetnek közel 500 hive eddig, mint szétszórt kéve, úgy a hogy és ott, a hol lehetett, elégitette ki vallásos szükségleteit. Főtiszteletű Szász Domokos ev. ref. püspök urnak sikerült egy közlelkész számára az állandó egyház főtanácstól 500 frt évi fizetést kieszközölni, a hives is körülbelül 200 frttal járulnak ezen összeghez s így 700 frt készpénz lenne fizetése. Továbbá egy paplak és később arra építendő templom helyisége számára vásárolandó telek megszerzésére 3000 frtot. Ez tagadhatatlanul nagy áldozat; most már a hivenek a sor, hogy ezen egyház felvirágzásáért tőlük telhető buzgalmat fejtsenek ki.

E. M. K. E. A ma este Seps-Szentgyörgyön a kultüreget javára rendezendő állérestély — mint biztos forrásból tudjuk, — fölül fog mulni minden várakozást. A szentgyörgyi nők a fáradságtalan Bogdán Andrásné ő nagyságával élükön, minden lehető megtesznek az estély fényes sikere érdekében s mint örömmel értesülünk, a brassói fiatalság nagy számbau fog azon részt venni. A czél szent s a szentgyörgyi nőegylet jó hírneve elég garancia arra nézve, hogy az estély méltó lesz a czélhoz, melynek javára rendeztetik. — Brassó magyar hölgyei, kövessétek szentgyörgyi testvéreitek nemes példáját!

A köpeczi és baróthi tűz. Irtuk volt 142. számunkban, hogy hír szerint Baróthon és Köpeczen

nagy égés volt, mely hirt fenntartással közöltük. Most azonban levelet veszünk illetékes helyről, mely — örömkünkre — megezőfolja azon hírt. Tűz csakugyan volt, még pedig f. hó 5-én este 10 órakor Nagy-Ajtán, a hol Darkó József és Darkó Mózes két csüre és összes takarmánnyal leégett. Ugyan f. hó 4-ről 5-ikére virradólag Száraz-Ajtán is meglehetősen tűz volt, a hol 4 csür a hozzátartozó melléképületekkel a lángok martalékává lőn.

Kinevezés. Az erzsébetvárosi törvényszék elnöke a köhalmi kir. járásbíróshoz Thuróczy Lajos közgazgatási gyakornokot segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

Farkasok támadása. Folyó hó 1-e és 2-a közti éjjelen Kürpöd (Szebenmegye) községben egy csorda farkas támadta meg a juhnyáját. A „gaz” támadók megfojtottak vagy harmincz darab juhot, de megsebesítettek ötvennél többet.

Két ismertetés. Lapunk közelebből két rendkívül érdekes, avatott kezek által irt, erdélyrészi érdekű ismertetést fog közölni. Az egyik: Hunfalvi Pál jeles műve Xenophon román történész ellen; a másik: Hunfalvi János kitűnő jellemzése az erdélyi szászokorló tekintettel azonban arra, hogy a két ismertetés kissé terjedelmes, fenntartjuk azokat a jövő hó első számaira. Ma csak előre is jelezni akartuk.

Gyűjtőkocsi a vasuton. Hogy a kisiparosok is élvezhessék a kedvezményes vasuti szállítási díjakat, a brassói kereskedelmi és iparegylet legutóbbi gyűlésében elhatározta, hogy a szállításoknál gyűjtőkocsikat fog igénybe venni, mit már be is jelentett a m. kir. áll. vasutak igazgatóságának. Tekintettel azonban arra, hogy ennek keresztülvitele egyrészt szakavatott közeget, másrészt az áruk számára egy gyűjtőhelyet igényel, a gyűlés egyleti szállítótá Zikéli Henrik helybeli szállítót (Nagy-utca) választotta, a ki felvilágosításokat úgy tagoknak, mint nem tagoknak készséggel s bármikor ad.

A bukaresti országgyűlésen is interpellálni akarnak a bolgár kérdésben. Ugyan mire való volna ez a mi parlamentünkben — kérdezi a „Telegraful” — Szögyényi válasza után? Alig ha több, mint az idő vesztegetése.

Brailából a „Clematis” nevű angol hajó 98 ökröt vitt Olaszországba. Egy csepp a tengerben. Hiszen ennél többet vágnak le egyetlen Zalhánán Bukarest közelében pásztrámának és csirvisnek.

Bukarest közelében egy rablóbandát üldöznek a csendőrok. E banda vezére tultesz Sogor és Lupu híres rablóvezéreken.

A Turnu magurelli postalopást Jonescu ottani postatiszt követte el; tettét bevallotta, bezárták.

A bukaresti országgyűlés Nagy Dávid magyar alattvaló özvegyének havi 50 frank nyugdíjt szavazott, minthogy férje 25 évig szolgálta a román államot. Hogy minő hivatalban volt Nagy Dávid, ezt nem lehet tudni.

A bukaresti „Telegraful”-ban Fráncu Th. egy hosszú cikket közöl néhai Nopcsa László báróról, összehadva benne egy rakás képtelenséget s végül állítja, hogy a tarkadini kastélyon ma is látszanak az 1848-beli szörnyű mozgalom nyomai. Legczífrabb az, hogy Trink összehasonlítja Hunyadi Jánost Mihai Vitezuval s azt hiszi, hogy Mihai Vitezu Hunyadi vitézségben felülmulta. Minden cigány a maga pörölyét dicséri.

A szerkesztő postája.

Török József főesperes urnak. Levél ment a tudvalevő ügyben, a melyre kérünk azonnal választ.

H. J. Megkaptuk, — sorát keritjük. Szívélyes üdvözlésünket.

Volt szász diák. Egy kis türelmet kérünk, — legközelebb már jó. A vers is jó.

B. V. Zajzon. Bár rövid, mégis csak jövőre jöhet.

Tanu; Távozó magyar; J. L. Sorát keritjük, de nem lévén időhez kötve, halasztjuk.

P. J. Csernátfal. A kívántat mai postával elküldöttük b. czímére.

Nyílt tér.*)

Pischinger torta, (461) 10—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kitüntette s melynek eddig még felül nem mult kitűnő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: **Porr Ede** csemegeáru-kereskedésében **Brassóban**.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 427.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

A brassói kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tétetik, miszerint a brassói kir. törvényszéknek 6146./86. számú végzése és a brassói ktr. járásbírósnak 8948./1886. számú megbízása folytán *Orghidan Emilia* ellen 500 frt. tőke s járuléka erejéig *Boamben I. Iuon* részére bíróság lefoglalt több rendbeli ingóságok, jelesül: különféle cipők, kalapok, bolti butorzat és egy varrógép, mely tárgyak összes becsértéke 671 frt 34 kr., Brassó helységben ügyvéd Puscaru József irodájában (szentlélek-utca) és alperesné üzletében a nagy-utcában f. évi december hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor — szükség esetében a következő napon — a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett nyilvános árverés útján el fognak adni.

Brassó, 1886. december hó 3-án.

Langer Ede,
kir. bírósági végrehajtó.
(611) 1—1

Szám 7321.—1886. tlkvi.

(596) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Vajna Gábor ügyvéd által képviselt özv. *Horváth Róza* végrehajtónak *Gogonatu Demeter* végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén levő, a Brassó határán fekvő, a brassói 3455. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatti 4339. helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 360 forint ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. október hó 4-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Deési János, elnök. Jakab Alajos, jegyző.

Szám 1870.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőhalmi kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré teszi, hogy a volt kőhalmi községi nyugdíj-pénzalap végrehajtónak *Béres Borbára hagyatéka és Béres Oszkár József* végrehajtást szenvedők elleni 78 frt 92 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kőhalmi kir. járásbírósi területén levő Kőhalom községben és határán fekvő, a kőhalmi 78. számú telekjegyzőkönyvben A + 294., 295. helyrajzi szám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 408 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 16-ik napján d. e. 9 órakor a keblti telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladati fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1886. október hó 28.

A kir. járásbírósi végrehajtó mint tlkvi. hatóság.
Vén András, kir. járásbíró.
(584) 1—1

Szám 2540.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tétetik, miszerint *Phleps Martin* végrehajta-

tónak *Kindea Nonik* végrehajtást szenvedett ellen 18 frt tőke, ennek 1868. évi január 12-től járó 6%-os kamatja, 10 frt 6 kr. eddigi és 12 frt. ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Berethalom községi 101. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—6., 8—10., 12., 13., 15., 17. rendszámok alatt foglalt ingatlanokból *Kindea Nonik* illető 2/3-résznél 486 frt 66 krra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi december hó 15-én délelőtti 9 órája *Berethalom* község házához kitétik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáról alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. szeptember 15.

(583) 1—1 A kir. járásbírósi végrehajtó m. telekkvi hatóság.

Szám 2741.—1886. telekkvi.

(585) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósi végrehajtó részéről közhírré tétetik, miszerint az *„Atbina“ takarékpénztár* végrehajtónak *Radu Jakob és társai* végrehajtást szenvedettek ellen 137 frt. 24 kr. tőke, ennek 1882. évi augusztus hó 16-tól járó 6%-os kamatja, 85 frt 26 kr eddigi és 16 frt 10 kr. ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Isztina községi 139. számú telekjegyzőkönyvben A + 1., 2. rendszám alatt *Radu Vasilia, Radu Sofia, Nisztor Rachie, Radu Jakob, kiskoru Radu Iván és kiskoru Radu Pavel* tulajdonul felvett, 35 frta becsült, az isztinai 150. sz. tlkvi. ben A + 1., 2. r.-sz. alatt *Stojka Kosztandin és neje Brezai Chiva* tulajdonul felvett, 18 frtra becsült, és az isztinai 20. sz. tlkvi. ben A + 1—36. rsz. a. foglalt *Bliska George* tulajdonul felvett, 708 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi december 17-én délelőtti 10 órája *Isztina* község házához kitétik.

Kikiáltási ár a becsár.

Az árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. szeptember 7.

A kir. járásbírósi végrehajtó m. telekkvi hatóság.

Szám 5971.—1886.

Árverezési hirdetés.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírája által közhírré tétetik, hogy *Segesd* községének koresomároltatási joga a folyó évi december hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor *Segesd* községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adni.

Kikiáltási ár 600 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadhatók.

Az árverési feltételek úgy *Segesd* község előjáróságánál, valamint az alólirt járás főszolgabírájánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november hó 28.

A keresdi járás főszolgabírája *Fodor*.
(599) 2—3

Szám 5874.—1886.

Arverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírája által közhírré tétetik, hogy *Szász-Szt.-László* községének koresomároltatási és malomjoga f. év december hó 13-ik napján d. e. 9 órakor *Sz.-Szt.-László* községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adni.

Kikiáltási ár:

- 1) a községi koresomajogra 900 frt,
- 2) a mezei " 400 "
- 3) a felső malomjogra 600 "
- 4) az alsó " 700 "

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadhatók.

Az árverezési feltételek úgy *Szász-Szent-László* község előjáróságánál, valamint az alólirt járás főszolgabírájánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 21-én.

A keresdi járás főszolgabírája *Fodor*.
(581) 3—3

Arverési hirdetmény.

A Quittner S. csődtömegéhez tartozó, *Derestyében* (Brassó mellett) egész forgalomban levő szeszgyár az összes hozzátartozó melléképületekkel, mint hízóistálló, raktárak, lakház stb., melyekhez a gyár tulajdonát képező vasúti sínek vezetnek a derestye—hétfalusi vasúti pályaháztól, árverés útján egy évre és pedig 1887. évi márczius hó 6-ától — 1888. évi márczius hó 6-áig hasznbérbe adandó. — A gyár naponta 1500 métermázsa szeszt állíthat elő, míg az istállóba 600 drb. hízómarha kényelmesen beállítható.

Azok, kik e hasznbérre árverezni kívánnak, 1887. évi január hó 10-éig 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlati leveleiket alólirt tömeggondnoknál nyújtják be. Árverezni kívánók kötelesek ajánlatuknak — mely 4200 forintnál kevesebb nem lehet — 5%-át készpénzben, takarékpénztári könyvecskében vagy értékpapirban óvadékképen az ajánlatához esatolni. 1887. január 10-én d. e. 10 órakor a csődválasztmány jelenlétében szöbeli árverés is fog tartatni.

Ezen szöbeli árverés után a zárt ajánlati levelek fel fognak bontatni és a hasznbér tárgyát az fogja elnyerni, ki a szöbeli árverésnél vagy a zárt ajánlatllevélben legtöbbet ígér.

A közelebbi feltételek a délelőtti órákban alólirt tömeggondnok irodájában bárkinek rendelkezésére állanak, a hol a még kívánt értesítések szintén megadatnak.

Brassó, 1886. november 22.

Puscaru József, ügyvéd, mint a Quittner S. csődtömeg gondnoka.
(588) 2—3

Hirdetés.

Ezennel bátor vagyok a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy *Bolonya*, kut-utca 318. sz. a fekvő házban egy legújabb szerkezetű füstölő kemenczét állítottam fel és hogy f. é. december 1-től kezdve mindenféle hus és szalona-neműeket, paprikázva vagy nem paprikázva, kisebb vagy nagyobb mennyiségben füstölésre elfogadok.

Szíves megrendelések a nagy-utczában 506. sz. a. levő lakásomban a „A tüzerhez czimzett vendéglőben” fogadhatók el, hol is füstölendő hus a háztól egy jeggyel elvitetik. A megfűstölt hus azonban a jegy visszaszadása mellett az illető tulajdonos által lesz elszállítandó.

A t. cz. közönség számos megrendelésére számítva,
maradok tisztelettel
Inke György,
(573) 3—3 Nagy-utca 506. ház szám.

!!Alkalmi bevásárlás!!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy *Klastrom-utca* 11. szám alatti divat üzletemben, a morvaországi lenáru gyárosok *Schmidt J. Antal* és fiai urak által valódi lenáruból nálam állított bizományi raktárt, helyszűke miatt kénytelen vagyok az 1887. január 1-én feloszlatni. Ez okból az e bizományraktáron levő valódi lenvásznak (különböző szélesség és minőségben) len-damasztgradelek, lentőrülközők, asztalműek, zsebkendők stb.

f. é. december 31-ig rendkívül jutányos gyári áron árusítatnak el.

Együttal ajánlom kész felsők, műffok, különböző divatos ruhadísz és ruhakelmék, *Schroll-féle* chiffonok, vásznak, kész férfi- és női fehérneműek, szőnyegek, függönyök, valódi dr. *Jaeger-féle* gypjuöltözők és mindennemű kézmű- és divatárakban gazdagon felszerelt raktáromat.

Mély tisztelettel

(563) 4—5 *Temesvári István*.
Brassó, Klastrom-utca 11 és 563. sz.

Nélkülözhetetlen minden háztarásnál, mint előhajtó védőszer a

Cholera-Bitter

előállítva

Stein L. s társa által, Bécsben

egy régi, kitűnőnek bizonyult recept alapján, — mely már 1866. s 1873-ban bámulatra méltó szolgáltatokat teljesített.

Ezen bitter erősít s melegít.

Kapható palaczkokban a 75 kr. (bejegyzett védjegy) Brassóban: *Hesshaime J. L. s A., Kirr Károly, Wagner H., Gredinar N., Zintz H. s Irk Károly* uraknál. (572) 3—3

Hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménesbirtokon mintegy 500 métermázsa buza s mintegy 1600 métermázsa rozs szabad kézből eladó.

Venni szándékozik kéretnek a ménesbirtok igazgatóságához fordulni.

(587) 3—3 Az igazgatóság.

A köszvény és osz ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi *Horgony-Pain-Expeller* a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a *Pain-Expeller* teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult *Pain-Expeller*hez

tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a oszós fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyalások stb. a *Pain-Expeller*rel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olcsó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezkesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jellel ellátott *Pain-Expeller*et fogadjuk el mint valódi. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.)

*) Brassóban: *Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula s Honigberger A.* gyógyszer-tárban. — Főraktár: *Török Józsefnél* Budapesten.